

Arrest

nr. 234 588 van 27 maart 2020
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat F. JACOBS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 21 april 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad bevestigd op 13 juli 2018 bij arrest nr. X.

1.2. Op 7 januari 2019 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 12 juli 2019 beslist de commissaris-generaal tot de onontvankelijkheid van dit tweede verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een soennitische Arabier bent, en op 20 februari 1979 in de wijk Saydiyah, te Bagdad, Centraal-Irak, bent geboren. In 2002 trad u als ambtenaar in dienst bij het Ministerie van Financiën. U werkte als chauffeur op de dienst verantwoordelijk voor de vrijhandelszones. Enkele maanden later, en na de val van het oude regime, werd u de privéchauffeur van [A.J.], de Algemeen-Directeur van de dienst. Vervolgens werd [A.J.] gepromoveerd tot onderminister van financiën en ressorteerde hij onder toenmalig Minister van Financiën [A.A.M.]. U huwde in 2004 met [S.A.A.] met wie u twee dochters heeft, [A.] [...] en [D.] [...]. Omstreeks 2005 werd [A.A.M.] vicepresident en werd [A.J.] als zijn adviseur aangesteld. U volgde [A.J.] en werd omstreeks juli 2005 diens privéchauffeur op het kabinet van de vicepresident.

Op 14 mei 2006 kende u problemen op uw werk met amid ('Brigadier-Generaal') [A.A.Z.A.F.], de veiligheidsverantwoordelijke van de vicepresident. [A.J.] kwam tussenbeide en het conflict kwam ten einde. De dag nadien werd u op straat, op weg naar uw werk, onder vuur genomen. Er werd klacht ingediend waarna de politie een onderzoek voerde. Uw klacht werd op 16 mei 2006 vervolgens ook voor de rechtbank geregistreerd. U vluchtte diezelfde dag nog met uw echtgenote en dochtertje naar Syrië waar u zich vestigde in Sayda Zainab, Rif Damascus. In juli 2006 begon u een relatie met de Syrische [E.S.] [...]. Ze werd uw tweede echtgenote en op 4 november 2008 werd jullie huwelijk geregistreerd in Syrië.

Nadat u vernam dat het voor u veilig was om in Irak uw oude job terug op te nemen, keerde u eind 2008 terug en u diende een aanvraag in terug aan de slag te gaan bij het ministerie. Kort nadien kende u opnieuw problemen en kreeg u te horen dat u niet welkom was. In afwachting van een overplaatsing naar de douane, keerde u vervolgens terug naar Syrië. U reisde in januari 2009 terug naar Bagdad. U vernam dat uw overplaatsing was aanvaard maar hiertegen was bezwaar aangetekend. In afwachting van verdere ontwikkelingen bleef u in Bagdad. Omstreeks februari 2009 werd u telefonisch bedreigd door een onbekende beller. Op 31 maart 2009 keerde u over land terug naar Syrië. Op 30 januari 2012 beviel [E.S.] van jullie zoon [M.F.A.A.] [...]. Hij werd in Syrië geregistreerd maar bezit enkel de Iraakse nationaliteit.

Omstreeks augustus 2012 verlieten u, uw beide echtgenotes, en uw kinderen Sayda Zainab omwille van het geweld in de regio. Jullie verbleven nog een tijdje in Kherbet Al Shaer en kregen vervolgens onderdak bij een vriend in Jaramana, Damascus. In september 2012 keerden jullie terug naar Irak. Op de derde dag na jullie terugkeer vernam van uw echtgenote [E.] dat in het zwart geklede mannen de woning van uw oom, waar zij verbleef, waren binnengevallen en naar u op zoek waren. Twee weken later volgde er een tweede huiszoeking bij uw oom.

Als gevolg van de incidenten voelde uw echtgenote [E.] zich niet langer veilig in Irak. Bovendien werd ze als tweede echtgenote niet geaccepteerd door uw familie. Ze wilde daarom scheiden. Jullie huwelijk was ondertussen ook in Irak geregistreerd en op 15 januari 2013 werd de scheiding uitgesproken. In februari 2013 verlieten [E.] en [M.] Irak en ze reisden naar de Turkse stad Sakarya. In maart 2012 reisde u [E.] achterna. U reisde onder uw eigen identiteit en middels uw eigen reispaspoort via de luchthaven van Bagdad. In Sakarya betrok u een huurwoning in de buurt van [E.].

Omstreeks 25 augustus 2015 verlieten u, [E.], en [M.] Turkije. Jullie maakten per boot de oversteek naar de Griekse eilanden en vervolgden jullie weg naar België. Op 14 september 2015 verzochten jullie in België een eerste keer om internationale bescherming. U vernam later dat ook uw broer [I.A.K.K.] [...] in België een verzoek in ingediend. In België raakte [E.] opnieuw zwanger van u. Op 11 september 2016 werd jullie tweede zoon [A.K.] [...] in België geboren.

Eind maart 2016 werd uw schoonbroer [A.A.J.] in zijn winkel te Saydiyah, Bagdad, neergeschoten door leden van een sjiiitische militie. Hij overleed drie dagen later.

Tijdens de rouwceremonie vielen leden van Assaeb Ahl Al Haqq uw ouderlijke woonst binnen. Ze plunderden de woning, brachten allerlei vernielingen aan, en schreven op de muur dat uw familie Saydiyah moest verlaten. Nog dezelfde dag verlieten uw familieleden de wijk en trokken ze naar Dora. Aangezien ze niet over de juiste documenten beschikken weigert de huisbaas hun huurcontract te verlengen.

Ter staving van uw verzoek legden u en [E.] volgende documenten voor: kopie eerste pagina van paspoort, kopie identiteitskaart dd. (onleesbaar)/09/2012, kopie identiteitskaarten dochters, kopie eerste pagina Iraaks paspoort [M.] dd. 11/10/2012, Iraakse identiteitskaart [M.] dd. 06/09/2012, kopie Iraakse geboorteakte [M.] dd. 21/06/2012, Syrische geboorteakte [M.] dd. 22/05/2012, kopie Syrisch geboortetest [M.] dd. 22/05/2012, kopie identiteitskaart broer [A.] dd. (onleesbaar), kopie Iraakse identiteitskaart [S.] dd. 09/03/2008, kopie Iraaks nationaliteitsbewijs [S.] dd. 02/09/2003, Syrische identiteitskaart [E.] dd. 05/09/2004, kopie eerste pagina Syrisch paspoort van [E.] dd. 29/10/2008, attest registratie van [E.] in Griekenland, baby's card Mohammed, Belgische attesten in verband met de geboorte van zoon [A.], kopie Iraakse huwelijksakte van eerste huwelijk, kopie Syrische huwelijksakte van tweede huwelijk dd. 04/11/2008, gelegaliseerde kopie van Syrische huwelijksakte van tweede huwelijk dd. 2007, kopie attesten in verband met tewerkstelling en overplaatsing, kopie proces-verbaal in verband met schietpartij dd. 15/05/2006, kopie overlijdensakte schoonbroer [A.] dd. 03/04/2016, kopie aangifte rechtbank dd. 21/09/2016, verzendbewijs DHL, overzichtslijst met data.

Op 21 april 2017 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 7 januari 2019 een tweede keer om internationale bescherming. U volhardt in uw voorgaande verklaringen en stelt dat u thans een aantal nieuwe documenten kan voorleggen ter staving van uw relaas. Het betreft een kopie van een benoemingsattest, een kopie van een beslissing tot overplaatsing, een kopie van een order inzake beëindiging van werk, een kopie van een beslissing tot ontslag, een kopie van een schrijven inzake ontslag, een kopie van een interne nota aangaande afwezigheid van werk, een kopie van een schrijven betreffende afwezigheid op het werk, een kopie van een document inzake herbenoeming en een kopie van een diploma. U kan enkel kopieën voorleggen aangezien originelen nooit worden gegeven. U zou al eerder geprobeerd hebben deze documenten te verkrijgen maar tot nu toe was dit niet gelukt. U wijst er voorts nog op dat u vermoedt dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd. Verder haalt u nog aan dat vele berichten heeft gestuurd naar de directeur van de 'legal office' in het kabinet van de vicepresident van Irak, i.c. [J.A.A.], waarin u aanklaagde dat uw salaris onrechtmatig werd ingehouden. U zou deze berichten op facebook hebben en zal proberen deze af te drukken. Ook stuurde u berichten aangaande uw salaris dat werd ingehouden naar de huidige eerste minister, i.c. [A.A.M.], zo stelt u nog. Voorts stelt u nog krantenartikels te hebben waarin gesproken worden over [A.], directeur van de beveiliging van [A.A.M.]. In die artikels wordt [A.] beschreven als een gevaarlijk persoon. U vreest deze persoon alsook vreest u voor uw veiligheid omdat [A.] over u sprak met de militie. U bent zeker dat u zal worden gearresteerd van zodra u voet zet op Iraakse bodem.

Op 4 juni 2019 besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek en dit bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk vergrootten dat u voor toekenning van de vluchtelingenstatus, overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking kwam. Op 24 juni 2019 werd deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing ingetrokken door de Commissaris-generaal.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidig verzoek integraal steunt op uw voorgaande verzoek en thans meent uw relaas aan de hand van een aantal documenten te kunnen staven. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek door de Commissaris-generaal uitdrukkelijk werd geoordeeld, en ruim afdoende werd gemotiveerd dat u geen internationale bescherming kon worden toegekend temeer daar (i) geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas en asielmotieven, (ii) de situatie in Bagdad toenertijd niet van die aard was dat er voor burgers kon worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet, en (iii) de voorgelegde documenten niet van die aard waren dat ze een ander licht konden werpen op voorgaande. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, staan duidelijk uiteengezet in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek.

Deze beslissing werd vervolgens bevestigd door de RvV waardoor de aangehaalde motieven en de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet langer kunnen worden betwist.

Rekening houdende met voorgaande spreekt het voor zich dat het thans louter volharden in uw voorgaande verklaringen betreffende de problemen die u in Irak zou hebben gekend op uw werk niet volstaan om de eerdere bevindingen te weerleggen. Ook de stukken die u thans voorlegt kunnen hier geen ander licht op werpen. Blijkt immers dat de door u voorgelegde stukken allen loutere kopieën betreffen. Reeds in het kader van uw eerste verzoek werd erop gewezen dat aan dergelijke stukken geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar herkomst en de authenticiteit van deze stukken op geen enkele manier kunnen worden nagegaan. Uw stelling dat enkel kopieën worden gegeven en dat originelen altijd daar worden bijgehouden, is een blote bewering die niet wordt gestaafd. Bovendien is het niet duidelijk hoe u er thans in geslaagd bent deze stukken te verkrijgen, ook al zijn het kopieën. U haalt ook hier een aantal loutere beweringen aan als zou u onlangs via uw broer vernomen hebben dat de neef van diens vrouw werkzaam is bij het ministerie van financiën en hij er in geslaagd is deze stukken te bemachtigen. Uw broer zou voordien niet geweten hebben dat deze neef daar werkzaam is zodat jullie er voordien ook niet aan gedacht hebben om op deze manier aan deze stukken te geraken. Dit is toch opmerkelijk. Waar u nog opmerkt dat de vrouw van uw neef voordien geen contact had met haar neef, dit tot 7 à 8 maanden geleden (zie verklaringen 1ste VVIB vraag 15), kan nog niet verklaren dat de piste om via deze neef aan uw documenten te geraken nooit eerder ter sprake zou zijn gekomen. Uw broer huwde bovendien reeds in 2009 met zijn vrouw (zie verklaringen 1ste VIB vraag 15). Dat hij ten eerste gedurende zijn 10-jarig huwelijk niet zou geweten hebben dat ze een neef had die op het ministerie werkt, mag verbazen. Hoe dan ook, er kan worden verondersteld dat uw schoonzus wel op de hoogte is van het feit dat u Irak verliet alsook om welke reden u vertrok en aldus, indien uw verhaal de waarheid betreft, toch eerder zou hebben aangegeven dat ze iemand binnen haar dichte familie heeft die misschien kon helpen om aan stavingsstukken te geraken. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat uw aanstelling bij het ministerie op zich niet in twijfel werd getrokken maar enkel de precieze en concrete inhoud van uw functie. Deze kopieën zijn niet van die aard dat ze hierover uitsluitel kunnen verschaffen laat staan dat ze afbreuk kunnen doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.

Waar u voorts nog aanhaalt te denken dat er een arrestatiebevel op uw naam werd uitgevaardigd, moet dan weer worden opgemerkt dat dit een louter vermoeden betreft dat u evenmin kan staven. Bovendien linkt u het uitvaardigen van dit arrestatiebevel aan uw reeds ongeloofwaardig bevonden problemen zodat ook de waarachtigheid ten zeerste in vraag kan worden gesteld. Waar u voorts nog opmerkt dat u berichten stuurde naar [J.A.A.] en deze op facebook heeft, moet eveneens worden opgemerkt dat dit een loutere bewering betreft. Dat u zal proberen deze stukken af te drukken, wijzigt hier niets aan. De Commissaris-generaal kan echter niet oordelen over stukken die hem niet worden voorgelegd. Dit terzijde, facebookberichten kunnen ook makkelijk door eender wie worden aangemaakt zodat ook van dergelijke documenten de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Dat u tot slot ook krantenartikels heeft over [A.] - u komt ook hier weer niet verder dan het louter uiten van deze stelling doch u legt de bewuste artikels niet voor - vermag voorgaande ook niet om te vormen. Het loutere feit dat in deze krantenartikels vermeld zou staan dat deze [A.] een gevaarlijk iemand is en werkt voor [A.A.M.], toont nog geenszins aan dat u, zoals u beweert, problemen kende in Irak en een risico loopt te zullen worden gedood of gearresteerd ingeval van een terugkeer naar Irak.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraq.securitysituation20190312.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aan- slagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiïeten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-

troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om

internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker licht toe dat hij in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek nieuwe documenten heeft voorgelegd die, door een gebrek aan zorgvuldigheid en een te oppervlakkige beoordeling, ten onrechte niet in aanmerking werden genomen. Hij wijst erop dat het feit dat de voorgelegde documenten enkel kopieën zijn, alvast niet volstaat om aan deze documenten elke bewijskracht dan ook te ontzeggen. Hij meent dat deze kopieën minstens als begin van bewijs dienen te worden aanzien zodat kan worden overgegaan naar een inhoudelijk onderzoek van deze documenten, hetgeen echter niet heeft plaatsgevonden. Deze documenten zijn volgens verzoeker van hoog belang om de reden dat zij op bepaalde, centrale momenten van zijn carrière werden opgemaakt en dus zijn carrière en hoedanigheid bevestigen, daar een overzicht van geven en ook zijn aanwezigheid in Irak op verschillende tijdstippen hiermee wordt bevestigd. Aldus bevestigen deze documenten onrechtstreeks maar zeker zijn relaas, terwijl het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) *“ten onrechte de econom[i]e van het onderzoek ten gronde van deze documenten probeert te maken”*, onder het loutere voorwendsel dat deze documenten slechts kopieën zijn waaraan geen *“ENKELE”* (sic) waarde wordt toegekend. Verzoeker meent dat indien deze documenten met de nodige aandacht en onpartijdigheid waren beoordeeld, het CGVS minstens tot het besluit diende te komen dat deze elementen wel degelijk de kans verhoogden om als vluchteling te worden erkend *“en dat om tot dit besluit in de wettelijke [c]ontext te kunnen komen”*. Hij wijst erop dat het interview op de DVZ uitermate kort is en geenszins toelaat de documenten in hun context te plaatsen.

2.2. Verweerder maakt op 14 februari 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet opnieuw een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheids-situatie wordt gemaakt. Verweerder verwijst hierbij naar:

- het rapport van UNHCR: “International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq” van mei 2019;
- EASO “Country Guidance note: Iraq” van juni 2019;
- EASO “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van maart 2019.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

In het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient de commissaris-generaal een volgend verzoek niet te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal dient dan ook hierop te worden toegespitst.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig voorbereidt en stoelt op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te

kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek als privéchauffeur te hebben gewerkt voor A.J., adviseur op het kabinet van de vicepresident en te worden bedreigd door amid A. en sjiiitische milities. Verzoeker vreest bij terugkeer gedood te worden omwille van zijn voormalige positie als chauffeur van A.J.

Volgens de commissaris-generaal maakte verzoeker echter niet aannemelijk dat hij in Irak een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van zijn voormalige positie als chauffeur van A.J. In zijn weigeringsbeslissing van 20 april 2017 zette hij volgende cumulatieve vaststellingen uiteen:

(i) Er zijn de grootste bedenkingen bij de premisse van de voorgehouden vervolging door sjiiitische milities gelinkt aan amid A. daar er, onder meer, geen duidelijke redenen zijn waarom een hooggeplaatste binnen het veiligheidsbestel en diverse sjiiitische milities, bijna elf jaar na zijn ontslag in 2006, nog steeds actief op zoek zouden zijn naar verzoeker. Verzoekers uitleg dat hij op een lijst van gezochte personen staat is niet meer dan een blote bewering. Er is verder geen concrete indicatie of een begin van bewijs dat zijn naam op zulke lijst staat.

(ii) De ernst van de voorgehouden vrees verder wordt ondergraven door verzoekers herhaalde terugkeer naar Irak en het feit dat hij tussen mei 2006 en maart 2013 probleemloos Irak kon in- en uitreizen.

(iii) Er vragen rijzen over verzoekers carrière op het ministerie van financiën, nu er geen concreet begin van bewijs voorligt waaruit blijkt dat hij effectief lange tijd de privéchauffeur was van A.J. en dat de discrepantie tussen zijn verklaringen en de inhoud van de voorgelegde documenten impliceert dat verzoeker geen of geen volledig zich biedt op zijn loopbaan binnen dit ministerie.

(iv) Er diverse opmerkingen kunnen worden geplaatst bij de beweerde vervolgingsfeiten, dit zijn de verschillende incidenten en bedreigingen. Verzoekers relaas mist interne samenhang en is inconsistent waardoor er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verschillende incidenten.

Wat betreft vaststelling (iii) motiveerde de commissaris-generaal meer specifiek als volgt:

“Bovendien rijzen er vragen bij de door u geschetste carrière op het Ministerie van Financiën.

U heeft geen concreet begin van bewijs waaruit blijkt dat u effectief lange tijd de privéchauffeur was van [A.J.]. Het ministerieel besluit van 6 juli 2005 bevestigt enkel dat u en [A.] werden aangenomen op het 'Bureau van de (vice-)president' en bevat verder geen job specificaties (zie Documenten, kopie ministerieel besluit dd. 06/07/2005). In de kopieën van de werkattesten van 2008 en 2009 wordt vervolgens enkel vermeld dat u als 'eerste chauffeur' werd beschouwd. De attesten bevestigen dus hoogstens uw formele aanstelling bij het ministerie, maar doen verder nergens uitspraak over wat u er concreet deed, hoe uw werkschema eruitzag, etc.

Vervolgens staat in het attest van 24 augustus 2008 dat u van 22 maart 2008 tot 10 juni 2008 niet aanwezig was op de werkvloer. Als gevolg daarvan werd u op 28 april 2008 ontslagen (zie Documenten, kopie ministerieel besluit dd. 24/08/2008). Dit staat haaks op wat u verklaart, namelijk dat u al sinds mei 2006 het werk had verlaten en tot eind 2008 het contact met uw werkgever had verbroken (zie CGVS, [F.], 03/02/2017, p. 10-12 - zie CGVS, [F.], 07/03/2017, p. 6-10). De discrepantie tussen uw verklaringen en de inhoud van uw documenten impliceert dat u geen volledig of geen geloofwaardig zicht biedt op uw loopbaan binnen het Ministerie van Financiën.

Los daarvan merkt het CGVS op dat u enkel kopieën en dus makkelijk te manipuleren documenten voorlegt ter staving van uw professionele carrière. In de wetenschap dat er in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met dergelijke documenten (zie Landeninformatie, 'COI Focus: Irak - Corruptie en Documentenfraude), relativeert dit de bewijswaarde van de stukken. Dergelijke stukken hebben pas enige bewijswaarde wanneer ze worden ondersteund door precieze en volledige verklaringen, dat blijkt in casu - en als gevolg van de discrepanties tussen de inhoud van de documenten en uw verklaringen - niet het geval te zijn.”

Uit het arrest nr. 206 786 van 13 juli 2018 blijkt dat de Raad de bovenvermelde vaststellingen van de commissaris-generaal als pertinent en correct heeft bestempeld en vervolgens heeft overgenomen. Met betrekking tot de documenten die verzoeker voorlegde aangaande zijn loopbaan, heeft de Raad de inhoudelijke bemerkingen van de commissaris-generaal overgenomen en verder gewezen op de relatieve bewijswaarde van deze documenten. De Raad stelde verder vast dat er geen voldoende consistente, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen voorlagen. De Raad besloot *“in navolging van de commissaris-generaal, dat, op basis van de verklaringen tijdens de gehoren bij het CGVS in*

samenhang met de toen voorgelegde documenten, verzoekers' vluchtrelaas in deze stand van zaken niet aannemelijk en niet geloofwaardig wordt geacht."

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede beschermingsverzoek volhardt in zijn vluchtrelaas zoals uiteengezet in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek en meent dat hij thans een aantal nieuwe stukken kan voorleggen ter staving van zijn relaas, met name:

1. benoemingsdocument als werknemer
2. beslissing tot overplaatsing werk
3. order inzake beëindiging van werk
4. beslissing inzake ontslag van werk
5. schrijven over ontslag van werk
6. interne nota inzake afwezigheid werk
7. schrijven over afwezigheid werk
8. document inzake herbenoeming
9. diploma van opleiding.

(AD CGVS, tweede verzoek, stuk 8, overzicht voorgelegde documenten van 17 mei 2019)

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing over deze stukken als volgt:

"Rekening houdende met voorgaande spreekt het voor zich dat het thans louter volharden in uw voorgaande verklaringen betreffende de problemen die u in Irak zou hebben gekend op uw werk niet volstaan om de eerdere bevindingen te weerleggen. Ook de stukken die u thans voorlegt kunnen hier geen ander licht op werpen. Blijkt immers dat de door u voorgelegde stukken allen loutere kopieën betreffen. Reeds in het kader van uw eerste verzoek werd erop gewezen dat aan dergelijke stukken geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar herkomst en de authenticiteit van deze stukken op geen enkele manier kunnen worden nagegaan. Uw stelling dat enkel kopieën worden gegeven en dat originelen altijd daar worden bijgehouden, is een blote bewering die niet wordt gestaafd. Bovendien is het niet duidelijk hoe u er thans in geslaagd bent deze stukken te verkrijgen, ook al zijn het kopieën. U haalt ook hier een aantal loutere beweringen aan als zou u onlangs via uw broer vernomen hebben dat de neef van diens vrouw werkzaam is bij het ministerie van financiën en hij er in geslaagd is deze stukken te bemachtigen. Uw broer zou voordien niet geweten hebben dat deze neef daar werkzaam is zodat jullie er voordien ook niet aan gedacht hebben om op deze manier aan deze stukken te geraken. Dit is toch opmerkelijk. Waar u nog opmerkt dat de vrouw van uw neef voordien geen contact had met haar neef, dit tot 7 à 8 maanden geleden (zie verklaringen 1ste VVIB vraag 15), kan nog niet verklaren dat de piste om via deze neef aan uw documenten te geraken nooit eerder ter sprake zou zijn gekomen. Uw broer huwde bovendien reeds in 2009 met zijn vrouw (zie verklaringen 1ste VIB vraag 15). Dat hij ten eerste gedurende zijn 10-jarig huwelijk niet zou geweten hebben dat ze een neef had die op het ministerie werkt, mag verbazen. Hoe dan ook, er kan worden verondersteld dat uw schoonzus wel op de hoogte is van het feit dat u Irak verliet alsook om welke reden u vertrok en aldus, indien uw verhaal de waarheid betreft, toch eerder zou hebben aangegeven dat ze iemand binnen haar dichte familie heeft die misschien kon helpen om aan stavingsstukken te geraken. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat uw aanstelling bij het ministerie op zich niet in twijfel werd getrokken maar enkel de precieze en concrete inhoud van uw functie. Deze kopieën zijn niet van die aard dat ze hierover uitsluitel kunnen verschaffen laat staan dat ze afbreuk kunnen doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees."

Uit deze motivering blijkt dat de commissaris-generaal de voorgelegde stukken niet als nieuwe elementen beschouwt in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet omdat (i) het loutere kopieën zijn waaraan "geen enkele bewijswaarde" kan worden toegekend, (ii) niet duidelijk is hoe verzoeker deze kopieën heeft verkregen en (iii) deze kopieën niet van aard zijn om uitsluitel te verschaffen over de precieze en concrete inhoud van verzoekers functie.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal niet afdoende rekening heeft gehouden met de voorgelegde stukken.

Vooreerst merkt de Raad op dat noch de commissaris-generaal noch de Raad in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek hebben gesteld dat gekopieerde stukken "geen enkele bewijswaarde" hebben, zoals de bestreden beslissing verkeerdelijk voorhoudt. Wel heeft de Raad gesteld dat deze gekopieerde stukken een "relatieve bewijswaarde" hebben. Met andere woorden, stukken worden op zich niet van elke bewijswaarde ontdaan louter omdat het kopieën betreffen. Dat kopieën enkel een beperkte bewijswaarde hebben, betekent verder niet dat met deze stukken geen

enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van een beschermingsverzoek. Deze stukken maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. Bovendien gaat de verwerende partij er aan voorbij dat de gekopieerde stukken, neergelegd in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek, eerst inhoudelijk werden beoordeeld door de commissaris-generaal en de Raad, vooraleer uitspraak werd gedaan over de bewijswaarde ervan. De commissaris-generaal kan er zich dan ook niet toe beperken te stellen dat de gekopieerde stukken “geen enkele bewijswaarde” hebben zonder een daadwerkelijk onderzoek te voeren naar de betrokken stukken.

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat de voormelde stukken bepaalde centrale momenten van zijn carrière bevestigen. Ter terechtzitting verklaart hij dat de documenten onder meer aangeven dat hij chauffeur was van A.J. en A.A.M. Hij wijst erop dat in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek hieraan geen geloof werd gehecht. De Raad herinnert eraan dat de vaststelling “(iii) Er vragen rijzen over verzoekers carrière op het ministerie van financiën, nu er geen concreet begin van bewijs voorligt waaruit blijkt dat verzoeker effectief lange tijd de privéchauffeur was van [A.J.] en dat de discrepantie tussen zijn verklaringen en de inhoud van de voorgelegde documenten impliceert dat verzoeker geen of geen volledig zich biedt op zijn loopbaan binnen dit ministerie.”, één van de cumulatieve vaststellingen was op basis waarvan de commissaris-generaal in zijn weigeringsbeslissing van 20 april 2017 besloot dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij in Irak een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van zijn voormalige positie als chauffeur van A.J.

De stukken die verzoeker in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek heeft voorgelegd, hebben bijgevolg betrekking op één van de kernelementen van zijn relaas. Het is dan ook van belang om kennis te hebben van de inhoud van deze documenten om een volledige en afdoende beoordeling in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet te kunnen maken.

De Raad stelt evenwel vast dat deze stukken, in het Arabisch opgesteld, niet eens werden vertaald en dat tijdens het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken de belangrijkste elementen ervan evenmin werden vertaald met behulp van de tolk. Aldus bevat het administratief dossier geen vertaling of samenvatting van de relevante elementen van de voorgelegde stukken. Tevens blijkt uit de ‘verklaring volgend verzoek’ (AD CGVS, tweede verzoek, stuk 8) dat aan verzoeker geen enkele vraag werd gesteld over de inhoud van deze documenten, met name van wie deze documenten uitgaan, waar en wanneer ze werden opgesteld en tot wie ze zijn gericht en wat deze documenten zouden moeten aantonen. De vraagstelling had enkel betrekking op de manier waarop deze documenten werden verkregen en het gegeven dat het enkel kopieën betreffen. Uit het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing blijkt dat deze stukken inhoudelijk werden onderzocht, laat staan beoordeeld. Waarop de commissaris-generaal zich dan juist baseert om te stellen dat deze stukken niet van aard zijn om uitsluitsel te verschaffen over de precieze en concrete inhoud van verzoekers functie, valt niet af te leiden uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier.

Door geen inhoudelijk en dus geen daadwerkelijk onderzoek te voeren naar de voorgelegde stukken, is de commissaris-generaal tekort geschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht. De Raad herinnert eraan dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig moet voorbereiden en stoelen op een correcte en volledige beoordeling van de feiten en omstandigheden overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/1, Y en Z, pt. 75-77). Hij is daardoor ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Bij gebrek aan vraagstelling over de inhoud van deze documenten aangaande verzoekers loopbaan en bij gebrek aan een vertaling of een samenvatting ervan, kan de Raad niet zelf kennis nemen van de inhoud van de voorgelegde documenten. Het ontbreekt de Raad te dezen overigens aan een eigen onderzoeksbevoegdheid. Het komt daarom aan de commissaris-generaal toe om een dergelijk onderzoek te voeren. Bij het ontbreken van een dergelijk onderzoek wordt de Raad in de onmogelijkheid gesteld te beoordelen of er in het kader van onderhavig tweede verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

De overige vaststelling van de commissaris-generaal dat niet duidelijk is hoe verzoeker deze kopieën heeft verkregen, doet aan het voormelde geen afbreuk. Deze vaststelling is zeker relevant maar vormt

enkel een onderdeel in een algehele beoordeling van de nieuwe stukken in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 juli 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES